

[Formanden.]

nu er besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udskrivning af en værneskat for skatteåret 1952—53.

Valgt blev: *H. C. Hansen, V. Buhl, Holger Eriksen, Poul Hansen (Kalundborg), Hans Hedtoft, Hans Knudsen, Lindberg, Edvard Sørensen, Himmelstrup, Øllgaard, Tesdorpf, Bøgholm, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Bertel Dahlgaard og Gregersen.*

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om en tillægsindkomstskat for skatteåret 1952—53.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5603; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3021).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudsen: Under henvisning til de betragtninger, som mit partis ordfører har fremsat under behandlingen af den foregående sag på dagsordenen, kan jeg nøjes med nogle enkelte bemærkninger vedrørende det her foreliggende lovforslag.

Denne lov giver efter finansministerens skøn et provenu på ca. 27 mill. kr., og det foreslås udskrevet på samme måde som i fjor med et 10 pct. tillæg til den ordinære indkomstskat til staten på alle skattepligtige indkomster over 14 250 kr.

Der findes ikke i lovforslaget nogen som helst dækning for de udgiftsstigninger, man venter, idet hele provenuet efter forslaget går ind i formuerøgnskabet dels som afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken, dels som afskrivning på besættelseskontoen. Dette forslag må altså ses som et led i den overbudgetteringspolitik, som finansministeren har bebudet fortsat, men uden at der foreligger nogen samlet oversigt over omfanget heraf. Vi tror imidlertid ikke på muligheden af, at man vil kunne undvære dette provenu her til dækning af statens forøgede udgifter for det kommende år; i hvert fald må vi tage forbehold overfor den fordeling af provenuet, der her er foreslået. Det er imidlertid nu i den elvte

time at få forslaget gennemført, hvis de skatteopkrævende myndigheder inden den 1. april skal have besked om, hvilke skatter der skal opkræves for april kvartal. Under hensyn hertil og i betragtning af, at en fortsættelse af denne skatteudskrivning også efter vor formening må være nødvendig, skal jeg på mit partis vegne give tilsagn om vor medvirken til en hurtig udvalgsbehandling af forslaget, idet vi må forbeholde os vor stilling til provenuets anvendelse.

Øllgaard: Tillægsindkomstskatten, som her foreslås forlænget uændret, er jo ikke at betragte som en skat med det samme formål som den almindelige indkomstskat. Med den anvendelse af skattebeløbet, der er fastsat i § 3, er det en skat, der har et pengesanerende formål, og da også mit parti mener, at det vil være nødvendigt til en vis grad at fortsætte med pengesanereringen foreløbig for det år, vi går ind i, kan vi anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Kristen Amby: Også jeg kan på mit partis vegne tiltræde det fremsatte lovforslag. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Øllgaard sagde, at forslaget i realiteten er en pengesanerende foranstaltning. At dette er nødvendigt, har vi jo den højtærede finansministers ord for, og jeg tror, at de fleste her i salen deler denne opfattelse. Jeg mener imidlertid at mindes, at den højtærede finansminister så sent som i dag har sagt, at der endnu mangler et par hundrede millioner kroner, når man ser på statens budget som helhed, for at dette formål virkelig kan tilgodeses, og jeg mener også at mindes, at den højtærede finansminister, da han forelagde dette samlede skattekompleks, sagde, at nye ideer var velkomne. Den højtærede finansminister var på det tidspunkt ikke i stand til at fremkomme med nye ideer, og jeg indrømmer, at det måske ikke ville være særlig velkomment for skatteborgerne, om man på dette tidspunkt fremkom med ideer om udskrivning af, skal vi sige ekstra merindkomstskatter eller den slags ting.

Men der var måske en vej, ad hvilken man ret smertefrit — det siger jeg med velvilje overfor den højtærede finansminister — kunne få en del af de penge, der er for meget i omløb, ind. Jeg husker nok, at da vi gennemførte præmieobligationslånet, var der i dette ting en hel del moralsk uvilje mod dette lån, men det viste sig jo, at det var en i den henseende ganske effektiv foranstaltning. Det var ikke skat, og så bød befolkningen sig frivilligt til. Såvidt jeg har